

РЕШЕНИЕ

№ 44

гр. София, 04.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 6-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на четвърти октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **ФЕНЯ ВЛ. СТОЯНОВА**

при участието на секретаря **ИРЕНА ПЛ. П.**
като разглежда докладваното от **ФЕНЯ ВЛ. СТОЯНОВА** Административно наказателно дело № 20231110200373 по описа за 2023 година

и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.59 и сл. от ЗАНН.

Образувано е по жалба на И. С. И. чрез процесуалния си представител срещу наказателно постановление № 42-0003771/01.11.2022г., издадено от и.д.Директор на Регионална дирекция “Автомобилна администрация“ – гр.София, с което за нарушение на чл.38, предл.1 от Наредба № 34/06.12.1999г. на МТ на жалбоподателя е наложена глоба в размер на 500лв., на основание чл.95, ал.1, т.3 ЗавПр. Жалбоподателят обжалва наказателното постановление като твърди, че същото е неправилно, незаконосъобразно и необосновано – липсвали очевидци на нарушението, констатациите по АУАН, инкорпориран в наказателното постановление, не съответствали на фактическите обстоятелства, наказанието било наложено в нарушение на материалния закон. Моли съда да постанови решение, с което да отмени наказателно постановление № 42-0003771/01.11.2022г. като неправилно и незаконосъобразно.

Жалбоподателят се явява в съдебно заседание чрез процесуалния си представител, поддържа депозираната жалба и моли обжалваното

наказателно постановление да бъде отменено. Претендира да му бъдат присъдени направените по делото разноски.

Въззиваемият и.д.Директор на Регионална дирекция “Автомобилна администрация“ – гр.София не изпраща процесуален представител в съдебно заседание и не изразява становище по жалбата. Прави възражение за прекомерност на претендираното възнаграждение за адвокат.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства, приема за установено:

Видно от разписка, неотменна част от наказателно постановление № 42-0003771/01.11.2022г., същото е връчено на жалбоподателя на 02.11.2022г. Жалбата е депозирана в законния срок, поради което е допустима и следва да бъде разгледана.

От фактическа страна:

На 19.09.2022г., около 20,30 часа, в землището на с.*****, на републикански път III-638, в посока от гр.Божурище до гр.Брезник, като водач на лек таксиметров автомобил, марка *****, собственост на ПМЦ, с монтиран електронен таксиметров апарат с фискална памет, жалбоподателят И. С. И. извършвал таксиметров превоз на 5 пътници. На водача на таксиметровия автомобил била извършена проверка от свидетеля П. Б. П. и от СР – мл.инспектори към Регионална дирекция “Гранична полиция“– гр.Драгоман. След като констатирали, че в лекия автомобил се намират и лица, за които има съмнения, че са бежанци, докладвали на дежурен полицаи - Регионална дирекция “Гранична полиция“– гр.Драгоман, За изясняване на случая било разпоредено водачът на таксиметровия автомобил да бъде задържан и отведен в Регионална дирекция “Гранична полиция“– гр.Драгоман. Било оказано съдействие от повиканите в Регионална дирекция “Гранична полиция“– гр.Драгоман свидетели Г. Н. А. и И. Иво Т. - инспектори при Регионална дирекция „Автомобилна администрация“ - София. При проверката, извършена от свидетелите А. и Т., било установено, че електронният таксиметров апарат с фискална памет не бил включен. За констатираното нарушение свидетелят А. съставил акт за установяване на административно нарушение № 328300/20.09.2022г., надлежно връчен на нарушителя на същата дата. Нарушението било субсумирано под правната квалификация на чл.38, предл.1 от Наредба № 34/1999г. Водачът на лекия

автомобил отбелязал върху бланката на съставения АУАН, че има възражения. Не са възползвал от възможността, дадена му с разпоредбата на чл.44, ал.1 ЗАНН и не депозирал писмено възражение срещу констатациите по АУАН.

Въз основа на АУАН било издадено наказателно постановление № 42-0003771/01.11.2022г., с което за нарушение на чл.38, предл.1 от Наредба № 34/1999г. на водача на таксиметровия автомобил била наложена глоба в размер на 500 лв., на основание чл.95, ал.1, т.3 ЗДвП.

Съдът приема, че е спазена процедурата по съставяне на акт за установяване на административно нарушение № 328300/20.09.2022г. и наказателно постановление № 42-0003771/01.11.2022г., същите отговарят по форма и съдържание на изискванията на чл.42, респ. чл.57 ЗАНН, издадени са от надлежен орган и в рамките на неговите пълномощия /Заповед № РД-08-30/24.01.2020г. на Министъра на МТИТС, Заповед № 355/15.09.2022г. на Изпълнителния директор на Изпълнителна дирекция „Автомобилна администрация“ и длъжностна характеристика за длъжността „Инспектор“/, констатираните нарушения са изчерпателно описани, актът за установяване на административно нарушение и наказателното постановление са надлежно връчени на нарушителя с оглед гарантиране на неговите права във всички фази на административнонаказателния процес.

Съгласно чл.40, ал.1 от ЗАНН актът за установяване на административно нарушение се съставя в присъствието на нарушителя и свидетелите, които са присъствали при извършване или установяване на нарушението. Актът за установяване на административно нарушение е съставен в присъствието на нарушителя. Императивната разпоредба изисква АУАН да се състави в присъствието на свидетели-очевидци или на самото извършване на нарушението, или на неговото установяване, като и в двата случая е достатъчно да е налице поне един свидетел от която и да е от посочените категории - на извършване на нарушението или на установяване му. В случая това условие е спазено – свидетелят П. Б. П. е лицето, което заедно със СР – мл.инспектори към Регионална дирекция “Гранична полиция” – гр.Драгоман – са спрели таксиметровия автомобил непосредствено в землището на с.*****. Свидателят П. е и един от двамата свидетели, подписали акт за установяване на административно нарушение №

328300/20.09.2022г. Поради тази причина съдът намира, че разпоредбата на чл.40, ал.1 ЗАНН е спазена и възраженията в това отношение са неоснователни.

Поради горните причини съдът приема, че не са извършени нарушения на процедурата по съставяне на акт за установяване на административно нарушение № 328300/20.09.2022г. и наказателно постановление № 42-0003771/01.11.2022г.

По отношение на нарушението по чл.38, предл.1 от Наредба № 34 /06.12.1999г. съдът намира:

Съгласно разпоредбата на чл.38, предл.1 от Наредба № 34 /06.12.1999г. след наемане на автомобила водачът задължително включва таксиметровия апарат и превозва пътника по най-краткия маршрут, освен ако не пожелае друго.

В хода на съдебното производство са дадени показания от свидетелите П. Б. П., Г. Н. А. и И. Иво Т..

Съдът кредитира показанията на свидетеля П. изцяло. Следва да се добави, че това е и единият от очевидците, спрели за проверка в землището на с.*****, водача на таксиметров автомобил, марка ***** - И. С. И.. В нито един момент от показанията на този свидетел, обаче, не се сочи в какво положение е бил таксиметровият апарат на автомобила към момента на проверката. Този факт може да бъде обяснен с аргумента, че нарушенията по ЗАвПр не са включени в обхвата на проверка на инспекторите от Дирекция „Гранична полиция“. Установявайки намиращите се в автомобила 5 лица – чужденци и предвид основателното подозрение на инспекторите за трафикиране на чужденците, инспекторите докладват на административния си ръководител за ситуацията като получават разпореждане водачът на таксиметровия автомобил да бъде задържан и отведен на разпит в РД „Гранична полиция“ – Драгоман. Действайки в изпълнение на разпореждането и на вътрешни инструкции, инспекторите задържат жалбоподателя, респ. го заставят да освободи мястото на водач на автомобила и да се премести на задната седалка, след което единият от инспекторите поема управлението на автомобила до кР.та дестинация - Регионална дирекция “Гранична полиция”– гр.Драгоман. Според показанията на св.П. мястото, на което е установено процесното нарушение, е в гр.Драгоман.

Че мястото, на което е установено нарушението, е гр. Драгоман - Регионална дирекция "Гранична полиция", твърдят и останалите свидетели - Г. Н. А. и И. Иво Т..

Независимо от това съдът анализира приложения касов бон, сочен като основното доказателство за извършеното нарушение.

Съдът, въз основа на писмено становище от „Кооперация ЕМТА“ – гр. София – производител на таксиметровия апарат „ЕМТАКС“, монтиран в таксиметровия автомобил, приема за доказано, че апаратът е бил включен при работа на нощна тарифа /тарифа 2/ - първоначалната такса от 2,99 лв. е била меродавна за нощна тарифа. До момента, в който водачът на таксиметровия автомобил е бил преместен на задната седалка на автомобила, са били изминати 46,318 км. Липсват категорични данни дали изминатите километри отразяват разстоянието от мястото на наемане на клиентите до спирането на автомобила в с. Делян, или изминати километри през друг отрязък от времето, през което е работил таксиметровият автомобил. Не е приложен предходен касов бон /за който е имало възможност да бъде извлечен и приложен от проверяващите/, от който би могло да се направи анализ за времето, през което са изминати процесните 46,318 км.

В обжалваното НП административнонаказващият орган аргументира това нарушение с показанията на фискалния бон, извлечен от свидетелите А. и Т. от касовия апарат на таксиметровия автомобил, но дори само обстоятелството, че от мястото на спирането на автомобила в с. Делян до придвижването му в Регионална дирекция "Гранична полиция" – гр. Драгоман автомобилът не е бил управляван от жалбоподателя И. е достатъчно обстоятелство, което да внесе съмнение относно авторството на деянието.

Поради тази причина съдът намира, че нарушението по чл. 38, предл. 1 от Наредба № 34 /06.12.1999г., предмет на наказателно постановление № 42-0003771/01.11.2022г., е недоказано, поради което наказателно постановление № 42-0003771/01.11.2022г. като неправилно и незаконосъобразно следва да бъде отменено.

С оглед изхода на спора, претенцията на процесуалния представител на жалбоподателя за заплащане на направените по делото разноски и възражението за прекомерност на заплатеното възнаграждение за адвокат, съдът намира:

По делото са представени надлежни доказателства за платено възнаграждение за процесуалното представителство на жалбоподателя по настоящето дело в размер на 400 лв. Въпреки, че по делото са проведени няколко съдебни заседания, с разпити на свидетели, представена е писмена защита и е проявено активно процесуално поведение от процесуалния представител на жалбоподателя, претендираното възнаграждение е в минимален размер, съгласно чл.18, ал.2 вр. чл.7, ал.2, т.1 от Наредба № 1/09.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Поради тази причина възражението за прекомерност на заплатеното възнаграждение за адвокат от страна на въззиваемата страна е неоснователно. Следва и.д.Директор на РД “Автомобилна администрация“ да заплати разноски по делото в размер на 400 лв.

Предвид горните мотиви и на основание чл.63, ал.2, т.1 ЗАНН съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 42-0003771/01.11.2022г., издадено от и.д. директорът на Регионална дирекция “Автомобилна администрация“ – гр.София, с което на И. С. И. от гр***** за нарушение на чл.38, предл.1 от Наредба № 34/1999г. е наложена глоба в размер на 500лв., на основание чл.95, ал.1, т.3 ЗДвП.

ОСЪЖДА и.д.Директор на Регионална дирекция “Автомобилна администрация“ – гр.София да заплати на И. С. И. от гр***** разноски по делото в размер на 400 лв.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Административен съд – София – град в 14 дневен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____